

4. Má sa článok 5 bod 3 nariadenia (EÚ) 2016/161 vykladať v tom zmysle, že čiarový kód, ktorý obsahuje špecifický identifikátor v zmysle článku 3 bodu 2 písm. a) nariadenia (EÚ) 2016/161, musí byť vytlačený priamo na obale, teda umiestnenie špecifického identifikátora pomocou doplnkovej vonkajšej nálepky na vonkajší pôvodný obal súběžným distribútorom nie je v súlade s článkom 5 bodom 3 nariadenia (EÚ) 2016/161?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje zákonník Spoločenstva o humánných liekoch (Ú. v. ES L 311, 2001, s. 67).

(²) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2016/161 z 2. októbra 2015, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES o ustanovenia týkajúce sa podrobných pravidiel bezpečnostných prvkov uvádzaných na obale liekov na humánne použitie (Ú. v. EÚ L 32, 2016, s. 1).

Odvolaie podané 27. marca 2020: Litovská republika proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 22. januára 2020 vo veci T-19/18, Litovská republika/Komisia

(Vec C-153/20 P)

(2020/C 215/28)

Jazyk konania: litovčina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Litovská republika (v zastúpení: R. Dzikovič, K. Dieninis)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Česká republika

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 22. januára 2020 vo veci Litva/Komisia (T-19/18), ktorým sa zamietajú žaloba o zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/2014 z 8. novembra 2017, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV), ktorú Litovská republika podala 19. januára 2018,
- vrátiť vec Všeobecnému súdu alebo priamo rozhodnúť vo veci na základe dôvodov uvedených v odvolaní a vydať konečné o zrušení rozhodnutia vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2017/2014 z 8. novembra 2017, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV),
- uložiť Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Litovská republika uvádza na podporu svojho návrhu na zrušenie rozsudku Všeobecného súdu prvého vo veci T-19/18 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) tieto žalobné dôvody:

1. Nesprávny výklad článku 24 ods. 1 nariadenia č. 65/2011 (¹) a nedostatok odôvodnenia, keďže vo svojich úvahách venovaných v bodoch 61 až 80 napadnutého rozsudku *kritériám uplatňovaným na overenie kvality MSP žalobcov* Všeobecný súd jasne a jednoznačne neuviedol dôvody svojho rozhodnutia.

2. Porušenie článku 256 ods. 2 ZFEÚ a zásady právnej istoty, keďže Všeobecný súd v bodoch 81 až 90 napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o účinnosť dohľadu nad projektmi klasifikovanými ako rizikové projekty, zaujal stanovisko odlišné od stanoviska Súdneho dvora v predchádzajúcich podobných veciach, ako aj nesprávne posúdenie dôkazov, pretože konštatovanie skutkových okolností v bodoch 88 až 92 napadnutého rozsudku je nepresné.
3. Nesprávny výklad článku 26 nariadenia č. 65/2011 a skreslenie dôkazov, keďže úvahy venované v bodoch 178 až 188 napadnutého rozsudku *kritériám hodnotenia kvality kontrol na mieste*, obsahujú rozpory, čím sa neodôvodnene rozširuje uplatnenie článku 26 nariadenia č. 65/2011, a keďže v bodoch 181 a 191 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho posúdenia dôkazov.
4. Porušenie článkov 263 a 256 ZFEÚ a nesprávne posúdenie dôkazov, pretože Všeobecný súd v bodoch 195 až 212 napadnutého rozsudku neoveril, či informácie Komisie týkajúce sa *nedostatočnosti kontrol výdavkov na projekty* boli presné, spoľahlivé a koherentné, a keďže je kontrola zákonnosti rozhodnutia Komisie v dôsledku toho chybná.

(¹) Nariadenie Komisie (EÚ) č. 65/2011 z 27. januára 2011, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov a krížového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka (Ú. v. EÚ L 25, 2011, s. 8)

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom
6. apríla 2020 – Zipvit Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Vec C-156/20)

(2020/C 215/29)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Zipvit Ltd

Odporkyňa: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Prejudiciálne otázky

1. Ak i) daňový orgán, poskytovateľ služieb a obchodník, ktorý je zdaniteľnou osobou, nesprávne vyložia právo Únie o DPH a považujú poskytnutie služieb, ktoré podlieha štandardnej sadzbe dane, za oslobodené od DPH, ii) zmluva uzatvorená medzi poskytovateľom služieb a obchodníkom uvádza, že cena za poskytnutú službu je uvedená bez DPH a za predpokladu, že ak by DPH bola splatná, náklady v súvislosti s ňou by mal znášať obchodník, iii) poskytovateľ služieb si nikdy neuplatnil nárok na zaplatenie dodatočnej splatnej DPH od obchodníka a už si takýto nárok ani nemôže uplatniť, a iv) daňový orgán si nemôže alebo už nie je oprávnený (v dôvodu premlčania) uplatniť nárok voči poskytovateľovi služieb vo vzťahu k DPH, ktorá mala byť zaplatená, vyplýva zo smernice (¹) to, že skutočne zaplatená cena je kombináciou čistej zdaniteľnej sumy a DPH a na základe toho si môže obchodník uplatniť nárok na odpočítanie dane na vstupe podľa článku 168 písm. a) smernice ako DPH, ktorá bola v skutočnosti „zaplatená“ vo vzťahu k predmetnému poskytnutiu služby?